

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

DE VOORUITZICHTEN DER JONGE ARTSEN.

Het lijkt mij nuttig, den ouderen collegae eens onder oogen te brengen hoe het in den tegenwoordigen, in alle opzichten zoo moeilijken, tijd staat met de jonge, de pas afgestudeerde artsen. Welke wegen staan er voor hen, als zij het diploma eenmaal in den zak hebben, open?

Alle wegen, zal men zeggen, die vroeger ook voor hen open stonden! Herhaaldelijk heb ik dit gebrek aan begrip voor de bestaande moeilijkheden bij de oudere collegae aangetroffen. Laat ik de mogelijkheden eens systematisch opsommen.

a. *Specialisatie.* Indien een jong arts zich wil specialiseeren is hij natuurlijk aangewezen op een plaats als (volontair-)assistent. Dit klinkt eenvoudig, maar ik kan verzekeren, als hij niet zeer gelukkig is, krijgt hij een dergelijke plaats *niet!* Of dit slechts een teeken der algemeene overvulling is, of dat de oorzaak op het oogenblik gezocht moet worden in den afkeer der tegenwoordige bezetters van deze plaatsen, zich onder de huidige omstandigheden te vestigen, zou ik niet durven zeggen.

b. *Practijkoverneming of vestiging.* Het overnemen van een practijk was en is natuurlijk slechts voor de bemiddelden mogelijk. Maar ook voor hen bestaat deze mogelijkheid op het oogenblik nauwelijks, daar slechts zeer, zeer weinig praktijken worden aangeboden en men er bovendien veel meer dan vroeger voor moet betalen. Vestigen in dezen overvullen tijd eischt eveneens een behoorlijken financieelen ruggesteun. Ook vestigt men zich bij voorkeur niet alvorens na het artsexamen althans eenige ervaring in de algemeene practijk te hebben opgedaan.

Aangezien deze beide wegen voor de meesten voorloopig niet open staan, blijven over wat ik de voorloopige oplossingen zou willen noemen: vervangingen, assistentschappen in de algemeene practijk en aan de kleine ziekenhuizen.

Vervangingen zijn zóó schaarsch, het aanbod van jonge artsen is zóó overwel digend, dat deze practisch op het oogenblik geen beteekenis hebben. Wat de zoeven genoemde assistentschappen betreft, moeten wij dunkt mij een beroep doen op de huisartsen met drukke practijk en op de directeuren der kleine ziekenhuizen. Laten zij toch meer dan tot dusver, in dezen benzinearmen tijd, zich door een jong collega laten assisteeren. De jonge artsen zullen zoo de kans krijgen eenige praktijkervaring, die zij zoo dringend noodig hebben, op te doen en behoeft worden voor het moordende werkloos wachten, waartoe naar ik weet, velen van hen gedwongen zijn. De oudere collegae zullen een gedeelte van den hen vaak zoo zwaar drukkenden last van hun drukke werkzaamheden op de schouders van een jonge kracht kunnen afwentelen. Ook in vele ziekenhuizen zou nog een assistent, desnoods volontair, geplaatst kunnen worden. Ik zou een beroep willen doen op de oudere collegae om in een tijd waarin hun financieele hulp zoo vaak wordt gevraagd, ook eens te denken aan de vooral moreele hulp, die zij door de boven omschreven maatregelen aan hun jonge collegae kunnen verleenen.

Hilversum, 16 November 1940.

W. M. A. BÖLIAN.

ERVARINGEN VAN EEN BLOEDBANK IN OORLOGSTIJD.

Naar aanleiding van het artikel van collega w. J. KOLFF in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 9 November 1940, (IV. No. 45) over de ervaringen van een bloedbank in oorlogstijd, moge de aandacht er op worden gevestigd, dat de Centrale Bloedtransfusie-Commissie van het Nederlandsche Rode Kruis, bij haar schrijven No. 598/40 B.T. d.d. 10 October j.l. aan de medisch-leiders der bloedtransfusiediensten heeft medegedeeld, dat zij zonder verdere kosten de beschikking